

Svar:

»Mv.« omfatter f.eks. institutioner, biblioteker, private virksomheder, forlagsvirksomheder og produktionsselskaber for tv, film og radio. Det betyder, at Jyllands-Posten, som er en medievirksomhed, vil kunne søge midler fra Oplysningsbevillingen.

Derimod kan private organisationer og foreninger, herunder Mellempøbelig Samvirke, ikke søge midler fra Oplysningsbevillingen.

Som privatperson kan medlemmer af private organisationer fortsat søge Oplysningsbevillingen, hvis ansøgeren kan godtgøre, at modtageren af støtten personligt er involveret i tilrettelæggelsen og udførelsen af oplysningsarbejdet, og at pågældende hæfter personligt for midlerne og regnskabsaf-læggelsen.

Spørgsmål 5 – Ad § 6.36.01.16. Multilaterale rådgivere

Ministeren bedes redegøre for, hvorfor bevillingen falder i F-året for igen at stige i BO-årene.

Svar:

Bevillingen til multilaterale rådgivere falder i finansåret 2006 med 10 mio. kr. som led i omprioriteringen af midler fra multilateral til bilateral bistand. Stigningen i BO-årene er foreløbige, ikke-bindende angivelser af bevillinger for de 3 år, der følger efter finansåret, jf. s. 471 i FFL06.

Spørgsmål 6 – Ad § 6.37.04.10. Den Europæiske Udviklingsfond (EUF)

Ministeren bedes oplyse

- bidragsgrundlaget
- hvem der har kompetence til at fordele midlerne
- hvordan bistanden koordineres med EU's øvrige bistandsmidler
- i hvilket omfang Europa-Parlamentet har indflydelse på fondens virksomhed

Svar:

Den altovervejende del af fællesskabsbistanden til AVS landene (udviklingslande i Afrika, Vestindien og Stillehavet) samt bistanden til de oversøiske lande og territorier (OLT) finansieres gennem Den Europæiske Udviklingsfond – ikke over EU-budgettet. Den seneste europæiske udviklingsfond (EUF 9) er oprettet ved en intern aftale af 18. september 2000 om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand efter finansprotokollen til Cotonou-aftalen, der er indgået mellem AVS-landene, Det Europæiske Fællesskab og EU-medlemslandene. Folketingets samtykke til Danmarks ratifikation af Cotonou-aftalen og den interne aftale er givet med folketingsbeslutning af 30. maj 2001. I den interne aftale fastlægges bl.a. EU-medlemslandenes samlede bidragsandel til EUF 9. På forslag fra Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank (EIB) – udarbejdet på basis af det forventede udbetalingsbehov til henholdsvis bistand og lån – træffer EU's ministerråd årligt beslutning om de samlede indbetalinger for det kommende år. Størrelsen af indbetalingerne til fonden, der finder sted tre gange årligt, kan ændres af ministerrådet, såfremt der er behov derfor.

Kommissionen administrerer de bistandsaktiviteter, der iværksættes med midler fra EUF 9. Den Europæiske Investeringsbank administrerer lån gennem investeringsfaciliteten, der etableres som en revolverende fond. Kommissionen og EIB bistås efter nærmere regler herom af udvalg med repræsentanter for medlemslandene. I udvalgene træffes der især beslutning om programmering af bistanden, om finansiering af projekter og om låne-finansiering.

Den største del af fællesskabsbistanden, der bl.a. ydes til landene i Asien og Latinamerika, til Middelhavslandene, til nødhjælp og til fødevarerbistand finansieres over Fællesskabets almindelige budget. Bistanden administreres af Kommissionen, der bistås af rådgivende udvalg med repræsentanter for medlemslandene. Der er særlige forordninger med regler om bistandssamarbejdet med geografiske områder og om indsatser på tematiske områder som f.eks. menneskerettigheder og demokrati. De generelle principper i EU-traktaten og i Rådets og Kommissionens fælleserklæring af 10. november 2000 om Fællesskabets udviklingspolitik gælder for alle dele af Fællesskabets udviklings-